

PALMZONDAG.

De Joodse uitleggers zeggen bij **Zacharia 9:9**: Wie in een droom een ezel ziet, ziet uit naar verlossing want er staat geschreven: "verheug u zeer, gij dochter Zions, juicht, gij dochter Jeruzalems, ziet uw Koning zal komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezellen."

De intocht op een jong der ezellen in Jeruzalem, is zó betekenis vol, en met het oog daarop is de Joodse uitlegging, dat het zien van een ezel in een droom op verlossing wijst, zeer zeker niet ver van de waarheid af.

Wanneer wij slechts **Exodus 13:13** lezen dan zien wij dat daarin de verlossing heel duidelijk leesbaar beschreven wordt.

Hoe mooi is dan ook het tafereel dat op de Palmzondag wordt gezien.

Volgens **Johannes 11:55**, waren vele Joden vóór het Pascha opgegaan naar Jeruzalem opdat zij zichzelf zouden reinigen. Zij hadden gehoord van de opwekking van Lazarus en zochten de Here Jezus, en bespraken onder elkaar of de Heer al dan niet op het feest zou komen.

Toen zij echter op hun vragen het antwoord kregen dat de Heer in Bethanië was, gingen zij daar ook heen. En, niet alleen om de Heer te zien maar ook om Lazarus, die uit de doden was opgewekt.

Bethanie lag niet ver af van Jeruzalem, slechts een half uur gaans, dus, een Sabbats-reize.

De Heer had de Sabbath doorgebracht bij hen die Hem liefhadden, en s'avonds was Hij, aan de avondmaaltijd in het huis van Simon de Melaatse, door Maria gezalft, waarmede Zijn kruisdood en begrafenis reeds werden ingeluid.

De Heer wist wat er zou gebeuren, want dáárom was Hij gekomen. De volgende dag, op de eerste dag van de laatste week van Zijn leven vóór Zijn kruisdood, ging Hij op naar Jeruzalem.

Menigmaal had de Heer deze weg betreden, echter nú zou Hij langs deze weg de stad Jeruzalem op een wijze binnenkomen zoals Hij dat nog nooit had gedaan.

Wáárom koos de Heer nu juist een ezel uit, en nog wel een jonge ezel waarop nog nimmer iemand gezeten had?

Het paard werd voor de oorlog gebruikt en voerde zijn berijder ten strijde, terwijl de ezel in tijden van vrede door koningen en rechters werd bereden, en dan gaf men nog de voorkeur aan witte ezellen. zie **Richteren 5:10**.

Er is echter juist aan het zitten op de jonge ezel nog een diepere betekenis verbonden. Ook de moeder van de jonge ezel wordt meegenomen en loopt mee bij de intocht, want de ezelin moest toch immers óók bij de Heer gebracht worden.!

Wáárom dan toch deze beide ezels?

Dit is zeer zeker ook niet zonder betekenis, want ook hier kunnen wij zeggen: "Hier weidt mijn ziel met een verwonderend oog."

De ezelin is een jukdragende, en dus volkomen het schaduwbeeld van Israël dat het juk der wet droeg.

Velen hadden deze ezelin, Israël, bereden; de goeden en de kwaden. Door zijn leidlieden was Israël onderwezen, en degenen die ten tijde van de omwandeling des Heren op de stoel van Mozes zaten, hadden het volk niets dan vormen aangebracht.

Dat dit zo is, dat blijkt glashelder uit de vervloekte vijgeboom. Deze boom droeg een zeer schone bladertooi. Nu is het bij de vijgeboom zo, dat wanneer er bladeren zijn, er óók vruchten aan moeten zijn. Het was de tijd van de vijgen wel niet, zodat deze boom te vroeg zijn bladeren had, en, omdat er bladeren aanzaten hadden er zéker óók vruchten aan moeten zitten, maar die waren er **niet**!!

Zo had Israël wel veel vormen en dat was niet verkeerd, zeker niet, want ook de Tabernakel- en Tempeldienst moesten op Gods bevel geschieden zoals de Here God het had voorgeschreven. Ordeningen en vormen **moeten** er zijn.

Maar, de vrucht die de Here God van ons **eist**, mag niet ontbreken.

En, zó ontbrak de kern, de vrucht, namelijk de liefde tot de Here God en de naaste.

De vijgeboom **moet bladeren hebben**, zeer zeker, maar **het gaat om de vruchten**. En die vrucht werd door de Here Jezus **niet** in Israël gevonden.!

En zo had óók de ezelin afgedaan. Geen Godsbestuur zouden zij meer hebben en zónder berijder mocht zij nog meelopen.

De Here Jezus laat Zich op de jonge ezel zetten die nog nooit een last gedragen had want de Heer was de Eérste die Zich op zijn rug nederzette.!

In deze jonge ezel zien wij het beeld van het Nieuwe Verbondsvolk dat Hij Zich zou verwerven door Zijn kruisdood.

Nog nooit was er een bestuurder over dit Nieuwe Verbondsvolk geweest, maar, de Heer Jezus zou er het Hoofd van worden en Hij zou het leren hoe het wandelen moest.

Dit volk lag echter onder de vloek en het moest de dood sterven. Het zag echter verlangend uit naar een Verlosser, en, volgens **Exodus 13:13**, was daar een Lam voor nodig.

Een Lam, dat in de plaats van deze jonge ezel zou sterven.

Johannes de Doper sprak: "**Zie, het Lam Gods dat de zonden der wereld draagt.**"

De Here Jezus Christus is dat grote Offer-Lam dat Zich voor Zijn volk in de dood zou geven om het van de vloek te redden, van de eeuwige dood. De Joden hebben het niet begrepen, en, hoewel de Hosanna's weerklonken, bleven zij er blind voor om in Hem het Lam Gods te zien.

Tóch riepen ook velen van hen: "**Hosanna, de Zone Davids. Gezegend is Hij, Die komt in de Naam des Heren**". Hosanna betekend: "**Here geef heil, geef voorspoed.**"

Nimmer was er na de zondeval leven op aarde geweest. Behalve enkelen, die de dood niet zagen, waren voor een ieder de 4000 jaren heengesneld met dood en verderf.

Niemand kon Gode Zijn rantsoen geven, maar Jezus Christus, het Woord dat vlees geworden is, was **HET LEVEN, HET WARE LEVEN. DE WARE WIJNSTOK, DE EDELSTE WIJNSTOK!**

De jonge ezel werd **ontbonden** en **verbonden** aan deze edelste Wijnstok.

De bewoners van Jeruzalem wilden echter niets weten van Hem, van Wien de optrekkende schare zei: "**Deze is Jezus, de Profeet van Nazareth in Galilea.**"

De Farizeeën zagen de jubelende en juichende schare met leedwezen aan en zeiden tot elkander: "**Ziet gij wel, dat gij gans niet vordert, ziet de gehele wereld gaat Hem na.!**"

Sommigen zeiden tot de Heer: "**Meester bestraf Uw dicipelen.**" Doch Hij antwoordde: "**Ik zeg ulieden, zo dezen zwijgen, de stenen haast roepen zullen.**"

In Hem was het Leven en de aarde had dit nog nooit aanschouwd. Nu was Hij er, en **de stenen zouden haast roepen.!**

Schoon was Zijn intocht in de grote stad Jeruzalem. Prachtig mooi was deze stad met al haar poorten en gebouwen, en geen enkel donker wolkje was er te zien; geen spoor van gevaar.

En toch, juist in die vredige toestand gaat de Heer wenen over die schone stad. Dit was de tweede maal dat de Heer weende.

De eerste maal was bij het graf van Lazarus; toen weende Hij omdat de dood nog steeds zulk een grote macht had.

Nu weent Hij over de grote zonden van het Joodse volk, waardoor de gevolgen niet uit kunnen blijven, en, Hij spreekt: "Och, of gij ook bekendet, ook nog in deze uwen dag, wat tot uw vrede dient. Maar nu is het verborgen voor uwe ogen, want er zullen dagen over u komen dat uw vijanden een omgraving rondom u zullen opwerpen en u zullen omsingelen en u van alle zijden zullen benauwen. En zij zullen u tot de grond nederwerpen en uwe kinderen in u; en zullen in u de ene steen op de andere niet laten. Daarom dat gij de tijd uwer bezoeking niet bekend hebt." **Lukas 19:42-44.**

Hoe vreselijk is deze profetie tot vervulling gekomen, want de stad en de tempel zijn in vlammen opgegaan. Niets is er van overgebleven dan alleen maar een teken voor iedere Jood: de Klaagmuur die daar nog heden ten dage staat.

De dode stenen van de klaagmuur roepen de Joden toe: "Hij was de Wáre Profeet die op Palmzondag de verwoesting heeft voorzégd. Hij was de Messias, de Koning; de Hosanna's kwamen Hem toe, want wat Hij sprak, dat was de waarheid. Gij ziet dat nu voor uwe ogen."

Maar, ofschoon deze stenen voor de Jood een verstaanbare taal moesten spreken, willen zij Hem **niet aannemen**.

Nog is hun hart verhard en de jubelkreten, de hosanna's hebben hun harten nog niet beroerd, en nog is het voor hen verborgen wat hun tot vrede dient.

Het volk van Jezus Christus echter heeft de genade van Hem ondervonden en dit dankbaar aanvaard. Maar toch is er ook weer afval gekomen onder de christenen en er heeft zich enorm veel verderf voorgedaan.

Wederom is de Here Jezus Christus Jeruzalem binnengereken, doch nú in Zijn Apostolisch Profetisch Getuigenis. Vele hosanna's zijn er gehoord, doch daarna kwam de verachting en de miskenning. En, evenals in de tijd van Christus, galmen ná de hosanna's de kreten "Kruist Hem, Kruist Hem", door de lucht, zoals het boek der **Openbaringen, hoofdstuk 11**, beschrijft over het Getuigenis dat hetzelfde lot zal ondergaan.

En, dan gaat tevens in vervulling wat wij lezen in **Lukas 23:31**: "**Want, indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden?**"

De Heer moedigt ons steeds aan om Zijn kruis op te nemen en Hem na te volgen en Hij zal ons daartoe Zijn kracht schenken, ook in de komende moeilijke dagen.

De Hosanna's echter, die in waarheid werden uitgeroepen, zullen straks in de toekomst overgaan in een eeuwige vreugde en blijdschap en in het zingen van het gezang dat niemand kan leren dan de 144.000 Verzegelden.

Dat de liefde tot God en tot de naasten naar de door god gestelde maat gevonden zal worden opdat ons dat heerlijk doelwit niet zal ontgaan!

Dat geve de Here God aan ons allen.!

Maran-atha.!

de Heer komt.!